

mačici-ženici, pa jo je potresel z rumenim prahom, ki se ga je prijel pri mačici-možičku . . . Smejale so se mačici-ženice citrončku-pijančku. Kaj pa so hotele?

Citronček-pijanček pa je še malo frčal, padel in zaspal . . . Tako je bilo vsak dan.

* * *

Tako-le je prišla pomlad v deželo. Jožek je našel trobentice, zvončke, vijolice in mačice, jih prinesel domov, kjer sta jih dala s sestrico Tončko v kozarce pa sta šla ven na solnce. Tu pa se je Jožek prekopicnil, ko se je mislil postaviti v pomladni travici na glavo. Citronček je ravno tam blizu zopet pil in ko je videl Joška, se je začudil in dejal: „Ta tudi? Glej, glej! . . .“ In frčal je naprej.

Solnce pa se je smejalo, smejala se je Tončka, pa vsa mlada zemljica, ko so trobile trobentice, zvonili zvončki, dehtele vijolice, pa plezale mačice in je uganjal svoje burke citronček-pijanček.

Lovec Joza.

*Kadar dan se v dol ozre,
tetka luna za gore
tiho pelje se domov,
stari Joza gre na lov.
Psiček ga budi iz sna,
na verigi mu rožlja,
laja glasno: „Hov-hov-hov,
vstani, Joza, zdaj na lov!“ —
Lovec Joza urno vstane,
črevlje vzame podkovane,
puško vzame, krlje tri —
hoj, kako v goró hiti!*

*Solnce za snežnike gre,
Joza vrača se z goré.
Muza se veselo Joza,*

*saj na hrbtu divja koza,
srna težka mu visi,
da se Joza kar krivi.
Pipo v usta je dejal,
z gobo jo, s kresilom vžgal.
Puha Joza, da za njim
kot meglica plava dim.
Za klobukom mu pero
kima orlovo lepó;
Joza stopa pa v korak,
da se stresa gorski tlak.*

*Psiček, glej, pred njim skaklja,
z repom mu lepó mahlja,
v vas naznanja: „Hov-hov-hov,
lovec Joza gre domov!“*

Jos. Vandot.

